

Dosarul nr. 2ra-444/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: D. Crigan
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Guzun, V. Clima, G. Dașchevici

ÎNCHEIERE

17 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Victor Burduh
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Seghei Mocanu în numele și interesele Tatiane Frolova,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Frolova împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Garincom” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 2 decembrie 2016, Tatiana Frolova a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Garincom”, solicitând încasarea datoriei de 293 405 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că potrivit contractului nr. 1 din 1 mai 2013, SRL „Garincom” a transmis SRL „Anait Lux” dreptul de a solicita datoria față de SRL „Apetisant”.

Astfel, SRL „Anait Lux” a preluat de la SRL „Apetisant” dreptul de a pretinde încasarea datoriei de la SRL „Garincom” în sumă de 293 405 lei.

Faptul existenței datoriei dintre SRL „Garincom” și SRL „Anait Lux”, se confirmă prin actul de verificare reciprocă cu soldul la data de 1 iulie 2013.

La 5 iulie 2013 SRL „Anait Lux” în temeiul contractului nr. 5/7 de cesiune de creanță, a cedat reclamantului dreptul de a solicita încasarea datoriei de la pârât în suma de 293 405 lei.

La 19 martie 2012, în temeiul contractului de împrumut nr. 19/03/DZ, încheiat între Tatiana Frolova și SRL „Apetisant”, a fost acordat un împrumut bănesc în sumă de 150 000 lei.

Faptul acordării acestui împrumut se confirmă prin ordinul de încasare în numerar emis la 19 martie 2012 de către BC „Mobias Groupe Societe Generale” SA și prin dispoziția de plată din 19 martie 2012.

La fel, potrivit contractului de împrumut nr. 15/11/DZ din 15 noiembrie 2012, reclamanta a oferit SRL „Apetisant” un împrumut bănesc în valoare de 106 530 lei,

fapt ce poate fi confirmat prin dispoziția de plată nr. 384 din 15 noiembrie 2012, iar potrivit contractului de împrumut nr. 19/11/ DZ din 19 noiembrie 2012, reclamanta a mai acordat SRL „Apetisant” un împrumut bănesc în mărime de 99 990 de lei, transferat prin intermediul BC „Moldova Agroindbank” SA, fapt confirmat prin ordinul de încasare nr. 12747 din 19 noiembrie 2012.

La 18 mai 2016, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația, care potrivit avizului poștal a fost recepționată la 18 mai 2016. Însă, prin referința pârâtului din 19 mai 2016, la reclamație s-a oferit un răspuns evaziv.

Prin hotărârea din 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Tatiana Frolova împotriva SRL „Garincom” ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

S-a încasat de la Tatiana Frolova în beneficiul SRL „Garincom” suma de 4 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

La 25 septembrie 2019 avocatul Victor Rusu, în interesele Tatiane Frolova, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând admiterea apelului, casarea ei și emiterea unei hotărâri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

Prin decizia din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Tatiana Frolova și s-a menținut hotărârea din 20 septembrie 2019 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că conform extrasului de cont din 30 iunie 2013, între întreprinderile SRL „Garincom” și SRL „Apetisant” și potrivit actului de verificare între întreprinderile SRL „Garincom” și SRL „Anait Lux” din 1 iulie 2013, creditorii SRL „Garincom” cunoșteau sau trebuiau să cunoască despre faptul existenței datoriilor față de Tatiana Frolova și ca urmare să ceară executarea obligațiilor în cadrul termenului de prescripție extinctivă. Însă, potrivit ștampilei de intrare, aplicată pe cererea de chemare în judecată dedusă judecății, se constată faptul că cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 2 decembrie 2016.

Astfel, a conchis că sunt corecte concluziile primei instanțe, precum că reclamanta a omis termenul de adresare în instanța de judecată, întrucât potrivit prevederilor art. 267 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 1 martie 2019.), termenul general în interiorul căruia persoana poate să-și apere, pe calea intentării unei acțiuni în instanță de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani, în timp ce în speță, acțiunea în justiție a fost înaintată la data de 2 decembrie 2016 (peste 3 ani și 5 luni).

A menționat că prima instanță corect a stabilit că expedierea somației din 16 mai 2016, nu a afectat cursul termenului de prescripție, dat fiind faptul că obligația de bază rezultă din contractele de împrumut încheiate în anul 2012, care prevedeau termenul de 1 an pentru stingerea datoriei, iar intimatul a preluat datoria în aceleași condiții ca și cele din contractele de împrumut.

Astfel, reclamația expediată la 16 mai 2016 a fost necesară pentru a fi respectată procedura prealabilă de soluționare a litigiului pe cale amiabilă, și nu pentru a-l pune în întârziere pe debitor, deoarece în baza contractelor încheiate, acesta deja era în întârziere.

La 18 ianuarie 2021, avocatul Seghei Mocanu, acționând în numele și interesele Tatianei Frolova, a declarat recurs împotriva deciziei din 1 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei hotărâri noi de admiterea a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a invocat că hotărârile contestate sunt nemotivate, contradictorii, ilegale și pasibile de a fi casate.

Consideră că apelul a fost examinat superficial, arbitrar, incomplet și evaziv, iar soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Colegiul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 7 august 2020 (vol. I, f.d. 242). Dovada legală de recepționare a deciziei integrale de către recurentă la materialele dosarului lipsește.

Din acest considerent, Colegiul consideră că recursul din 18 ianuarie 2021 este declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 16 februarie 2021 în adresa intimatului a fost expediată copia cererii de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței la recurs. Însă, până la data examinării admisibilității recursului, acesta nu a depus referință prin care să-și exprime poziția cu privire la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Seghei Mocanu în numele și interesele Tatianeii Frolova nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Seghei Mocanu în numele și interesele Tatianei Frolova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Victor Burduh

Nicolae Craiu